

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

Fremsat den 7. februar 1962 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd foretages følgende ændringer:

1. I overskriften til § 115 ændres „Udkommandotillæg“ til: „Udkommandogodtgørelse“.

2. § 115 affattes således:

„Under udkommando fra det faste tjenestested ydes der i stedet for time- og dagpenge i henhold til § 98 udkommandogodtgørelse, når tjenestemanden med den enhed, hvori han indgår fjerner sig mere end 4 km fra det faste tjenestested, og han herunder er beordret til at deltage i militær forplejning, samt under tjeneste i søværnets skibe på togt. Samme godtgørelse ydes, når tjenestemanden midlertidigt forretter tjeneste på steder, der er beliggende mere end 4 km fra det faste tjenestested, og forholdene nødvendiggør bespisning på arbejdsstedet. Udkommandogodtgørelsen ydes for hver fulde 6 timer, det nævnte fravær varer. Satsene fastsættes af finansministeren.“

Stk. 2. Når den i stk. 1 nævnte tjeneste nødvendiggør overnatning, ydes der logi (kvarter, lukaf, telt bivuak m. v.). Når de tjenstlige forhold ikke nødvendiggør natophold på det midlertidige tjenestested, og tjenestemanden tager ophold på hotel, kro eller lignende, ydes der nattillæg efter tilsvarende regler som fastsat i § 98. Der kan

Finansmin. j. nr. 3973-1961.

dog ikke ydes nattillæg, når søtillæg oppebæres i henhold til § 117. Norm for ydelse af logi fastsættes af forsvarsministeren.“

3. Overskriften til § 116 udgår.

4. § 116 affattes således:

„Når søværnets skibe er på togt inden for det i § 117, stk. 3. c., nævnte farvandsområde, ydes der chefer (herunder gruppe-, delings-, flotille- og divisionschefer) et tilskud til bordhold fra 3 kr. til 11 kr. daglig, afhængigt af skibets og besætningens størrelse samt af togtets beskaffenhed. Dette tilskud kan inden for det samme skib normalt kun oppebæres af én person. Uden for det nævnte farvandsområde samt i udenlandske havne forhøjes tilskuddet med $\frac{1}{3}$. Tilsvarende tilskud kan efter forsvarsministerens bestemmelse ydes militære chefer under udkommando i land.“

Stk. 2. Ved uansøgt forflyttelse ydes der, såfremt der er forløbet mere end 3, men ikke over 4 år siden sidste uansøgte forflyttelse, til gifte mandlige militære tjenestemænd samt til andre militære tjenestemænd, såfremt de sidstnævnte har hjemmeværende børn under 18 år — for gifte kvindelige militære tjenestemænd, jfr. dog nedenfor — en godtgørelse på 8 pct., dog mindst 1 800 kr. i stedet for den i § 99, stk. 3 og 4, fastsatte godtgørelse på 2 pct. og 6 pct. Til gifte kvindelige militære tjenestemænd ydes der en godtgørelse på 4 pct., dog mindst

900 kr., i stedet for den i § 99, stk. 3 og 4, fastsatte godtgørelse på 1 og 3 pct. Er der forløbet mere end 1 år, men ikke over 3 år, ydes under tilsvarende betingelser en godtgørelse på 12 pct., dog mindst 2 500 kr., for så vidt angår gifte kvindelige militære tjenestemænd en godtgørelse på 6 pct., dog mindst 1 250 kr. Er der forløbet mindre end 1 år, udgør godtgørelsen 18 pct., dog mindst 4 000 kr. Til gifte kvindelige militære tjenestemænd ydes der 9 pct., dog mindst 2 000 kr.

Stk. 3. Forsvarsministeren bemyndiges til, efter forhandling med finansministeren, at yde en særlig godtgørelse til tjenestemænd i forsvaret, når disse over en længere periode må udføre tjeneste på afsides beliggende steder, og forholdene i øvrigt taler derfor.“

5. I § 117 udgår stk. 2-6 og erstattes af følgende:

„*Stk. 2.* Når tjenestemænd i forsvaret — dog ikke tjenestemænd i 22. og højere lønningsklasser — i anledning af beredskabs- eller vagttjeneste eller lignende inden for en 24-timers periode har udført beordret tjeneste på arbejdsstedet i mindst 18 timer, ydes der for nævnte 24-timers periode — såfremt erstatningsfrihed ikke gives, og de ikke har adgang til betaling for overarbejde efter de for tjenestemænd gældende almindelige regler — et tillæg, der i forhold til den i § 84 nævnte årlige lønning udgør følgende beløb:

Lønning:

Indtil 11 099 kr.....	15 kr.
11 100-12 399 kr.....	20 -
12 400-17 399 kr.....	25 -
17 400 kr. og højere.....	30 -

Når tjenestemænd i forsvaret — dog ikke tjenestemænd i 26. og højere lønningsklasser — i anledning af beordret deltagelse i øvelser inden for en 24-timers periode har udført tjeneste på arbejdsstedet i mindst 18 timer, ydes der for nævnte 24-timers periode et tillæg af tilsvarende størrelse som ovenfor nævnt, såfremt erstatningsfrihed ikke gives, og de ikke har adgang til betaling for overarbejde efter de for tjenestemænd gældende almindelige regler.

Forsvarsministeren bemyndiges til i ganske særlige tilfælde at yde et månedligt vederlag højst 300 kr. til tjenestemænd,

som over en længere periode på grund af deres specielle uddannelse får pålagt en tjeneste, som medfører særlige ulemper og merarbejde i ekstraordinært stort omfang, uden at betingelserne for ydelse af døgn-tillæg efter ovennævnte regler er opfyldt. Til militære tjenestemænd i 22. og 25. lønningsklasse — dog ikke til tjenestemænd i lægekorpsset og auditørkorpsset — ydes der et bestillingstillæg på henholdsvis 1 800 kr. og 2 100 kr. årlig. Nævnte bestillingstillæg kan ikke oppebæres samtidig med bestillingstillæg i henhold til § 270 i lov om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger.

Stk. 3. a. Under tjeneste i søværnets skibe på togt ydes der til tjenestemænd i forsvaret — dog ikke til tjenestemænd i 26. og højere lønningsklasser — et søtillæg, der i forhold til de i § 84 nævnte årlige lønninger udgør følgende månedlige beløb:

Lønning:

Indtil 11 099 kr.....	150 kr.
11 100-12 399 kr.....	200 -
12 400-17 399 kr.....	250 -
17 400 kr. og højere.....	300 -

Der vil ikke kunne ydes søtillæg til tjenestemænd, der oppebærer bestillingstillæg i henhold til § 270 i lov om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger.

b. Under tjeneste i undervandsbåde og motortorpedobåde forhøjes de under a. nævnte tillæg med $33\frac{1}{3}$ pct. Samme tillæg kan efter forsvarsministerens nærmere bestemmelse, når forholdene taler derfor, bringes til anvendelse for tjeneste i andre fartøjer.

c. Under sejlads uden for linjerne Lindesnæs- Texel eller Kalmar-Rügenwalde forhøjes de under a. nævnte tillæg med 25 pct. for fartøjer, der ikke falder ind under pkt. b.

d. Når søtillæg ydes, kan der ikke oppebæres tillæg for døgn-tjeneste.

Stk. 4. Til de i stk. 2 og stk. 3 nævnte tillæg ydes samme procenttillæg som til enhver tid for finanslovshonorarer fastsat.

Stk. 5. Efter nærmere af forsvarsministeren fastsatte regler kan der ydes tjenestemænd vederlag for dykkerarbejde m. v.“

6. § 118 affattes således:

„De i § 115, § 116, stk. 3, og § 117, stk. 1

og stk. 2, indeholdte bestemmelser kan bringes til anvendelse for tjenestemænd ved geodætisk institut og ved meteorologisk institut.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks. Efter nærmere af finansministeren fastsatte regler kan de i § 1 indeholdte bestemmelser bringes i anvendelse med virkning fra 1. april 1961.

Bemærkninger til lovforslaget.

Nærværende lovforslag og det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændringer i lov om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger fremkommer på grundlag af forslag indeholdt i den betænkning, der den 11. oktober 1961 er afgivet af det under 30. januar 1961 af forsvarsministeriet nedsatte udvalg vedrørende ydelser uden for den faste lønning til personel i forsvaret.

Den gennemgang, som udvalget har foretaget af bestemmelserne vedrørende ydelser uden for den faste lønning, har bl. a. omfattet rådighedstillæg, merarbejdstillæg, nedsat udkommandotillæg for deltagelse i fuld døgntjeneste, bestillingstillæg og flyvertillæg samt den særlige godtgørelse for tjeneste i garnisoner på afsides beliggende steder og den forhøjede supplerende procentgodtgørelse ved visse uansøgte forflyttelser. Denne gennemgang fandtes ønskelig under hensyn til, at det ved forlængelsen for finansåret 1960-61 af de nuværende ordninger vedrørende rådigheds- og merarbejdstillæg samt særligt tillæg for tjeneste på afsides beliggende steder og forhøjet supplerende procentgodtgørelse ved visse forflyttelser var forudsat, at ordningerne derefter blev optaget til revision. Endvidere var det ved gennemførelsen af lov (nr. 137 af 31. marts 1960) om forsvarets organisation m. v. forudsat, at garniseringsforholdene og de i forbindelse hermed stående særlige ydelser til personalet blev optaget til undersøgelse. Hertil kommer, at der i forbindelse med den almindelige gennemgang af gældende tjenestetidsnormer for statens tjenestemænd fra personelorganisationerne fremkom forslag om forhøjelse af de inden for forsvarets område ydede bestillingstillæg og en udvidelse af disses antal, ligesom der modtoges forslag om forhøjelse af rådighedstillægget samt om visse ændringer i bestemmelserne om nedsat udkommandotillæg for deltagelse i fuld døgntjeneste på kaserneetablisser el. lign.

Til grund for de stillede forslag ligger det hovedsagsspunkt, at de for statens tjenestemænd i almindelighed gældende regler bør anvendes for forsvarets tjenestemænd, medmindre de militære for-

hold på afgørende måde taler derimod. Hvor det har været nødvendigt at foreslå særlige ordninger, er det tilstræbt, at den enkelte ordning ikke kommer til at indeholde såvel vederlag for arbejde og ulemper som godtgørelse for udgifter, som de tjenstlige forhold medfører. Ordninger med generelle tillæg er kun foreslået i det omfang, særlige forhold inden for forsvaret medfører uforholdsmæssig store administrative vanskeligheder eller udgifter med hensyn til opgørelse af de enkelte arbejdspræstationer, idet der herved også er lagt vægt på, at de tjenestemænd, der pålægges den særlig byrdefulde og lange tjeneste, får et passende vederlag herfor. Ved udarbejdelsen af forslagene er der tilstræbt forenkling, bl. a. med henblik på at opnå administrative lettelser og besparelser.

For de stillede forslag er det en forudsætning, jfr. også bemærkningerne til forslag til lov om forsvarets organisation m. v. (lov nr. 137 af 31. marts 1960), at der inden for forsvarets tjenesteområder anlægges ensartede synspunkter med hensyn til tildeling af fast tjenestested, og således at der herved følges samme principper for forsvarets tjenestemænd som for statens øvrige tjenestemænd. Dette indebærer, at forsvarets tjenestemænd får fast tjenestested på det anviste arbejdssted (f. eks. kaserne, flyvestation, flådestation, radarstation o. s. v.).

De stillede forslag omfatter ca. 5 000 militære tjenestemænd og ca. 1 100 civile tjenestemænd. Nærværende lovforslag og forslaget til lov om ændringer i lov om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger skønnes at ville medføre en årlig merudgift på ca. 20 mill. kr. Hertil kommer en udgift til forskellige overgangsordninger på ca. 1,4 mill. kr. årlig.

Til de enkelte forslag bemærkes:

Til 1 og 2.

Når forsvarets tjenestemænd udstationeres eller foretager tjenesterejser, er de omfattet af lønningens almindelige bestemmelser om time- og dagpenge. Hvor de tjenstlige forhold medfører, at for-

udsætningerne for time- og dagpengesatserne — indlogering og bespisning på hotel eller lignende — ikke er til stede, bør disse ydelser erstattes af en særlig godtgørelse, der under hensyntagen til, at det drejer sig om tilfælde, hvor tjenestemanden er henvist til at deltage i militær forplejning, bør være lavere. Der stilles herefter for disse tilfælde forslag om en særlig godtgørelse, der i størrelse — for et døgn — tænkes ydet med et beløb svarende til nedsatte dagpenge. Godtgørelsen er foreslået benævnt udkommandogodtgørelse. Det er fundet hensigtsmæssigt, at udkommandogodtgørelse kun ydes for perioder af fulde 6 timers fravær fra det faste tjenestested. Godtgørelsen, der foreslås pristalsreguleret som time- og dagpenge, er ligesom disse forudsat særskilt tilpasset under tjenstlige ophold uden for det område, hvis prisniveau har dannet grundlag for satserne for time- og dagpenge m. v.

Ovennævnte ydelser vil kunne erstatte den i § 116 hjemlede kostgodtgørelse samt den del af det i § 115 hjemlede udkommandotillæg, der yder tjenestemanden dækning for udgifter i forbindelse med en udstationering. Vedrørende den del af udkommandotillægget, der er et vederlag til tjenestemanden for merarbejde, henvises til bemærkningerne til forslag nr. 5.

Til 3.

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til 4.

Ad stk. 1. Ændringen er af redaktionel karakter.

Ad stk. 2. Siden 1954 har der ved tekstanmærkning til § 21 på de årlige bevillingslove været adgang til ved hyppige uansøgte forflytninger at yde forhøjet supplerende procentgodtgørelse til visse militære tjenestemænd. For indeværende finansår udbetales godtgørelsen med finansudvalgets tilslutning på forventet efterbevilling. Den særlige godtgørelse, der ydes i stedet for den i § 99, stk. 4, fastsatte godtgørelse på 6 pct., andrager ved anden forflyttelse inden for de sidste 4 år 8 pct., ved tredje forflyttelse 10 pct. og ved fjerde forflyttelse 12 pct.

Der stilles forslag om en ændring og forbedring af den særlige godtgørelsesordning, hvilket er fundet ønskeligt og påkrævet under hensyn til, at den nuværende ordning ikke i alle tilfælde giver muligheder for en rimelig kompensation for de ulemper og udgifter, de mange uansøgte forflytninger påfører de militære tjenestemænd. De hyppige forflytninger har deres begrundelse i, at de militære tjenestemænd af uddannelsesmæssige grunde vekselvis må anvendes på en række forskellige poster, hvortil kommer den herskende betydelige mangel på faste befalingsmænd. Endvidere foreslås

det, at den særlige godtgørelse ydes såvel i tilfælde, hvor den militære tjenestemand i henhold til § 99, stk. 4, har adgang til 6 pct., som i tilfælde hvor der i henhold til paragraffens stk. 3 kan ydes 2 pct. For gifte kvindelige militære tjenestemænd findes den foreslåede særlige godtgørelse — i overensstemmelse med principperne i § 99 — at burde ydes med halvdelen.

Ad stk. 3. I lønningslovens § 117, stk. 3, er der hjemmel til at yde et særligt tillæg til værnenes personel under tjenstlige ophold på Færøerne og i Grønland. En tilsvarende adgang er endvidere til stede for personel ansat ved geodætisk institut og meteorologisk institut.

Der er fremdeles grundlag for at yde en særlig godtgørelse, idet tjenesten normalt må udføres på øde og ensomt beliggende steder over en vis længere periode. Denne godtgørelse bør fastsættes under hensyn til samtlige forekommende omstændigheder, og det bør herved bl. a. søges undgået, at eventuel mangel på boliger på eller ved det militære område medfører, at tjenestemændene af den grund stilles væsentligt forskellige i økonomisk henseende.

For forsvarets tjenestemænd forekommer tjeneste andre steder, hvor vilkårene på samme måde som ved tjeneste i Grønland og på Færøerne taler for, at der ydes en særlig godtgørelse. Der tænkes herved bl. a. på tjeneste ved danske enheder under FN.

For tjeneste på visse afsides beliggende militære tjenestesteder her i landet er der til militære tjenestemænd siden 1954 og til civile tjenestemænd siden 1957 ydet en særlig godtgørelse, der alene udbetales, når tjenestemanden som følge af manglende boligmuligheder i tjenestestedskommunen må bosætte sig uden for denne og derved påføres særlige udgifter. Godtgørelsen udbetales for tiden på forventet efterbevilling efter tilsvarende regler som for finansåret 1960-61, hjemlen til udbetaling var indeholdt i tekstanmærkning til § 21 på tillægsbevillingsloven. Godtgørelsen ydes med indtil 600 kr. årlig. Den nævnte ordning virker mindre rimelig, idet tjenestemænd, der er bosat inden for tjenestestedskommunen, ofte kan have betydeligt længere transport til arbejdsstedet og deraf følgende større udgifter end tjenestemænd bosat i nabo-kommunerne. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt, at ordningen afløses af en mere smidig ordning, hvor der er adgang til at yde godtgørelsen, selv om tjenestemanden bosætter sig inden for tjenestestedskommunen og til at nægte denne, uanset om bosættelsen finder sted udenfor, idet kriteriet alene bør være, om tjenestemanden påføres større udgifter, herunder udgifter til befordring, end normalt for beboerne i tjenestestedskommunen.

F. t. l. om ændr. i l. om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

På baggrund af det anførte stilles der forslag om, at forsvarsministeren efter forhandling med finansministeren bemyndiges til at yde en særlig godtgørelse til tjenestemænd i forsvaret, når disse over en længere periode må udføre tjeneste på afsides beliggende steder, og forholdene i øvrigt taler derfor.

Forslaget medfører, at bestemmelsen i § 117, stk. 3, samt § 118 og tekstanmærkning nr. 16 til § 21 på finansloven, for så vidt angår henvisningerne til § 117, stk. 3, udgår. Endvidere kan den nuværende ordning med særligt tillæg for tjeneste på afsides beliggende tjenestesteder her i landet, jfr. ovenfor, ophæves.

Til 5.

Ad stk. 2. Til visse befalingsmænd, der forretter vagttjeneste eller lignende tjeneste, ydes der for tjeneste af mindst et døgn varighed et særligt tillæg, for tiden 13,50 kr., og militær kost i vagtdøgnet. I tilfælde, hvor der ikke kan ydes fri kost, udbetales en bespisningsgodtgørelse på 13,50 kr. pr. døgn. Disse ydelser kommer ikke til udbetaling, når tjenestemanden oppebærer udkommandotillæg og kostgodtgørelse i henhold til de nuværende regler i §§ 115 og 116. De tjenstlige forhold medfører, at en del af forsvarets tjenestemænd i visse tilfælde må forblive på arbejdsstedet i så lange perioder, at tjenesten får karakter af egentlig døgn-tjeneste, og omfanget af denne særlige tjeneste er ved forsvarets indpasning i NATO og den i forbindelse hermed skete forøgelse af beredskabet og den militære øvelsesvirksomhed blevet væsentligt forøget.

Der findes passende at kunne fastsættes et bestemt vederlag for den døgn-tjeneste, der — inden for en 24-timers periode — varer 18 timer eller mere på arbejdsstedet, og der stilles herefter forslag om, at der for sådan tjeneste ydes et særligt tillæg. Det er imidlertid fundet bedst stemmende med princippet i de for tjenestemænd i almindelighed gældende regler på dette område, at en sådan vederlagsordning i det hele ikke får virkning for tjenestemænd i 26. og højere lønningsklasser, og ligeledes at ordningen ikke får virkning for tjenestemænd i 22. og 25. lønningsklasse, når det drejer sig om døgn-tjeneste som følge af vagt- og beredskabs-tjeneste. Under hensyn hertil samt til de krav, der stilles til sidstnævnte tjenestemænds militære uddannelse og kvalifikationer, foreslås det, at der til tjenestemænd i 22. og 25. lønningsklasse — dog ikke til tjenestemænd i lægekorps og auditorkorps — ydes et bestillingstillæg på henholdsvis 1 800 kr og 2 100 kr. årlig. Det foreslås,

at disse tillæg bortfalder, når tjenestemanden oppebærer bestillingstillæg for stabstjeneste m. v. som angivet i forslaget til ændringer i klassificeringslovens § 270, stk. 1. Da tjenestemænd i 22. og 25. lønningsklasse efter de fra værnskommandoerne foreliggende oplysninger ikke har indflydelse på varigheden af de øvelser, for hvilke der ydes tillæg for døgn-tjeneste, vil der ikke være noget til hinder for, at disse tjenestemænd oppebærer nævnte tillæg under øvelser, og der stilles forslag i overensstemmelse hermed.

Inden for særlige tjenesteområder forekommer tilfælde, hvor der må pålægges tjenestemænd med en speciel uddannelse ulemper og merarbejde af en sådan karakter, at det ofte ikke vil være muligt at vederlægge dette gennem den ovenfor skitserede betaling for døgn-tjeneste, og det foreslås derfor, at der gennem en bemyndigelse til forsvarsministeren åbnes adgang til i sådanne tilfælde at yde et tillæg pr. måned. Et sådant tillæg kan ikke oppebæres samtidig med de ovenfor nævnte tillæg for døgn-tjeneste. Der er herved tænkt på enkelte tjenestemænd, f. eks. ved visse radaranlæg samt på tjenestemænd ved hærens særlige faldskærmsenheder (jægerkorps) og — under visse opmålingsarbejder i Grønland og på Færøerne — enkelte tjenestemænd ved geodætisk institut og ved søkortarkivet.

Ad stk. 3. For søværnets tjenestemænd, der udkommanderes til tjeneste i skibe på togt, gælder på samme måde som foran anført vedrørende tillæg for døgn-tjeneste, at søværnets indpasning i NATO har medført, at der må pålægges disse tjenestemænd et betydeligt merarbejde, uden at det er muligt at give kompensation i form af frihed i tilstrækkeligt omfang. Hertil kommer, at der til tjenesten i skibe på togt er knyttet en række særlige ulemper. Som følge af de formål, som søværnets skibe tjener, og skibenes anvendelse, er det ikke muligt at tilbyde besætningen vilkår med hensyn til arbejdsforhold og underbringelse, svarende til vilkår, der normalt findes i andre skibe. Det har i øvrigt været praksis gennem årene at fastsætte et særligt vederlag til det søjende personel under hensyntagen til disse særlige forhold i søværnets skibe. Siden 1951 ydes et sådant særligt vederlag i form af udkommandotillæg m. v. i henhold til §§ 115 og 116.

Der stilles forslag om, at den nuværende ordning afløses af en ordning med søtillæg, der skal være vederlag for merarbejde i skibene og godtgørelse for de særlige vilkår, hvorunder tjenesten udføres, og således at ordningen ikke omfatter tjenestemænd i 26. og højere lønningsklasser samt tjenestemænd, der oppebærer bestillingstillæg i medfør af

§ 270, stk. 1, således som dette er foreslået affattet ved det fremsatte forslag til lov om ændringer i lov om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger.

I lønningslovens § 117, stk. 2, er der adgang til at yde et særligt tillæg for tjeneste i undervandsbåde og motortorpedobåde.

Der knytter sig sådanne særlige forhold til denne tjeneste, at det er velbegrundet at yde et større tillæg til tjenestemændene for tjeneste i undervandsbåde og motortorpedobåde samt i visse andre mindre fartøjer, hvor tjenesten må udføres under tilsvarende vilkår, og søtillæg foreslås i disse tilfælde ydet med forhøjet beløb.

Der har gennem tiderne været adgang til at forhøje søtillægget, når der foretoges togt uden for linjerne Lindenæs-Textel og Kalmar-Rügenwalde. Denne adgang foreslås opretholdt.

Da søtillægget indeholder vederlag for overarbejde og nattjeneste, foreslås tillæg for døgn-tjeneste, jfr. ovenfor, ikke ydet under tjeneste i søværnets skibe på togt.

Ad stk. 5. Ved tekstanmærkning nr. 11 til § 21 på finansloven er der adgang til at yde særligt vederlag for dykkerarbejde m. v. Denne ordning giver forsvarsministeren adgang til at yde særligt vederlag til de af søværnets tjenestemænd, der er uddannet som dykkere, svømmedykkere eller frømænd, når disse udfører dykkerarbejder m. v.

Det er fundet hensigtsmæssigt at foreslå denne bemyndigelsesbestemmelse optaget i lønningsloven.

De i § 117 i stykkerne 2., 4., 5. og 6. hjemlede ydelser kan ved forslaget gennemførelse bortfalde. Det samme gælder den del af det i § 115 hjemlede udkommandotillæg, der yder tjenestemanden vederlag for merarbejde, sammenhold herved det ovenfor under „Til 1 og 2“ anførte.

Til 6.

I § 118 er der adgang til at bringe de nuværende bestemmelser i lønningslovens §§ 115-117 til anvendelse for tjenestemænd ved geodætisk institut. En tilsvarende adgang er for tjenestemænd ved meteorologisk institut hjemlet ved tekstanmærkning nr. 16 til § 21 på finansloven.

Som følge af de i øvrigt stillede forslag foreslås henvisningen i § 118 for disse tjenestemænds vedkommende ændret til § 115, § 116, stk. 3, og § 117, stk. 1 og stk. 2.

Til § 2.

Udvalget har udarbejdet sine forslag, der er i overensstemmelse med de nu fremsatte forslag til

ændringer i tjenestemandsløvene, ud fra den forudsætning, at disse gives virkning fra 1. april 1961. Da tjenestemændene i den siden denne dato forløbne tid har oppebåret ydelser efter de nuværende regler, opstår der en række spørgsmål, til hvis løsning udvalget har stillet forslag i betænkningen. På baggrund af, at de nu foreslåede bestemmelser forudsætter, at der inden for forsvarrets område anlægges ensartede synspunkter med hensyn til tildeling af fast tjenestested, har udvalget endvidere anført følgende:

Hvor ændringen af tjenestestedsforholdene medfører forflyttelse af en tjenestemand til et sted, hvor han i henhold til de nuværende regler i § 115, stk. 1, eller stk. 2, oppebærer udkommandotillæg, og tjenestemanden før 1. april 1961 har foretaget flytning til det således fastsatte tjenestested, foretages der modregning mellem de fra 1. april 1961 oppebårne ydelser uden for den faste lønning, herunder udkommandotillægget og de i nærværende lovforslag samt i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændringer i klassificeringsloven indeholdte ydelser, og der vil ikke kunne ydes flyttegødtgørelse for den foretagne flytning. For gifte tjenestemænd og tjenestemænd med hjemmenværende børn under 18 år, der på samme måde forflyttes, men som ikke har foretaget flytning af husstanden, sker der ingen tilbagebetaling af det i tiden fra 1. april 1961 og indtil de foreslåede nye bestemmelsers ikrafttræden oppebårne udkommandotillæg, men der ydes ikke disse tjenestemænd godtgørelse for dobbelt husførelse for dette tidsrum. De ovenfor nævnte retningslinjer finder tilsvarende anvendelse for sådanne tjenestemænd, der har foretaget flytning af husstanden i tiden fra 1. april 1961 til de foreslåede bestemmelsers ikrafttræden.

For så vidt angår de tjenestemænd, der oppebærer udkommandotillæg i medfør af § 115, stk. 3, 1. punktum, på de af de dér nævnte tjenestesteder, der er beliggende uden for den i 2. punktum anførte grænse, finder det ovenfor anførte tilsvarende anvendelse.

På baggrund af det ovenfor anførte, samt af de spørgsmål, der i øvrigt kan forventes at opstå i forbindelse med en gennemførelse af de foreslåede bestemmelser fra 1. april 1961, stilles der forslag om, at finansministeren får bemyndigelse til at bringe de i § 1 indeholdte bestemmelser i anvendelse med virkning fra nævnte dato.